

løbet af Udgifterne til den danske Armee, som rekruteres fra Danmark og Slesvig, og af hvilken en betydelig Del antages at skulle holdes paa Cantonnementsfod i Hertugdømmet Slesvig. Hvad der saaledes ved alle de Forhandlinger, som have fundet Sted imellem Regjering og Rigsdag, har været vedtaget som Grundlag for de i vore Finantslove opførte Pengebevillinger, kan ikke forandres af Regjeringen uden Rigsdagens Samtykke, og vi maae i det foreliggende Tilfælde meget betvivle, at et saadant Samtykke vil blive givet. Thi derved vil den danske Finantslov tabe sin rette Betydning, og Controllen med, at ingen Udgift bliver afholdt, som ikke er hjemlet i Finantsloven, i mange Retninger blive umuliggjort.

Føies nu hertil, at Overstuddet af Hertugdømmet Slesvigs Intrader er bestemt til at indskyde i Statskassen, og til at afholde en væsentlig Deel af de fælles Udgifter, troe vi at turde udtale det Haab, at Regjeringen ved nærmere Overveielse vil finde, at Udgifterne til den danske Armee i 1851—52 ikke lade sig stille i saadanne, som egne sig til at gjøres til Gjenstand for en Tillægsbevilling af den danske Rigsdag, og saadanne, som ikke egne sig dertil, og at den vil opgive at gaae videre paa en Bane, som kun vil føre til Strid og Forvirring.

Ved Lovforslagets Enkeltheder have vi kun faa og mindre væsentlige Bemærkninger at fremsætte.

1) § 2. 2. Den til Skov- og Jagtvæsenet opførte Sum stemmer ikke ganske med den, som udkommer, naar man sammenlægger de i det skrevne Underbilag og de trykte Anmærkninger opførte enkelte Poster. Forskjellen, 115 Rbd. 29 Sk., hidrører fra, at man i Underbilagene har glemt at opføre Skydepenge til 2 Skovridere fra forrige Finantsaar. Da Hovedsummen er rigtig, behøves ingen Forandring ved Loven at foretages i den Anledning. Derimod skjønnes ikke rettere, end at

de i samme Hovedsum indbefattede 120 Rbd. til Skagens Plantage allerede engang ere bevilgede ved indeværende Mars Finantslov (See Domainedirectoratets Budgetforslag for 1851—52, Pagina 49), og indstilles derfor, at 120 Rbd. fradrages.

2) § 5. Udvalget har af Udenrigsministeriet begjert nærmere Oplysning om de i den trykte Anmærkning til denne Paragraph omhandlede sædvansmæssigt gjældende Regler for Udbetalingen af Equiperingspenge til Gesandter ved deres Functions Tiltrædelse, og har fra Samme erholdt den Oplysning, at de omhandlede Equiperingspenge hidtil næsten bestandigt have været bevilgede ved særlige Kongelige Resolutioner. Tillige har Udvalget fra Ministeriet erholdt en Udfigt over de Tilfælde, i hvilke saadanne Equiperingspenge i de sidste 25 Aar ere blevne bevilgede, og de bevilgede Summers Størelse. Udvalget vilde finde det ønskeligt, om Reglerne for Equiperingspenges Meddelelse bleve bestemtere formulerede, og der ved saadanne Reglers Fastsættelse blev taget adskillige Hensyn, som hidtil ikke synes at have været gjort, gjældende, for Exempel, om det er første Gang, at Bedkommende tiltræder en Gesandtskabspost.

3) § 6. Fra Indenrigsministeriet er modtaget Begjering om, at der til den Porcelainsfabrikken ved indeværende Mars Finantslov indenfor Linien tilstaaede Udgiftssum af 27,190 Rbd. maa blive bevilget et Tillæg af 7,100 Rbd., nemlig:

til Materialiers Anskaffelse	2,300 Rbd.
til Arbejdsløn og andre Udgifter	4,680 —
til Auktionsprocenter	120 —

7,100 Rbd.

Efter hvad der paa nærværende Rigsdag er forhandlet, finder Udvalget, at der er Anledning til at indrømme den fremsatte Begjering, og stiller det dertil fornødne Endringsforslag.